

mig bitterligt, først saaledes blevet vedtaget af Rigsdagen, og Ministeriet har acquiesceret derved ved Behandlingen af Finantsloven for 1852—1853; men hvad angaaer den forbigangne Tid, da maa jeg her bemærke, at vedkommende Minister havde givet disse underordnede Bestjente, som han paalagde forøget Arbejde, bestemt Udfigt til at erholde denne Betaling for denne forbigangne Tid, og det forekommer mig, at der kunde da vel være Anledning til paa samme Tid sligt Tillæg er nægtet for 1852—1853, og det altsaa er vist, at de ikke erholde det for Fremtiden, ikke for det afvigte Halvaar at nægte en saadan mindre betydelig Sum, som der er givet de Underordnede Udfigt til af deres vedkommende Foresatte. Det er denne Betragtning, som forekommer mig at gjøre, at denne Post er af en noget særegen Beskaffenhed, ligesom den, som Thinget vil bemærke, medfører, at en Bevilling af disse 500 Rbd. ikke drager til Følge for Fremtiden.

Hvad angaaer de øvrige Poster, der ere under Forhandling, og der vedkomme Finantsministeren, da havde han selv ventet at være her tilstede, men er forhindret deraf derved, at Finantsloven foretages til 3die Behandling i Landstinget. Jeg skal ikke gaae dybere ind paa disse Forslag, da jeg ikke er forsynet med de fornødne Oplysninger. Det forekommer mig imidlertid klart af den ærede Ordførers Fremstilling, at, naar man af meget ringe lønede Volontairer forlanger et saa betydeligt Extraarbejde, vilde det være i høi Grad ubilligt at nægte dem noget Bederlag derfor, ligesom et Bederlag af 100 Rbd. til hver er meget lidet, naar man veed, hvor mangfoldige Obligationer her er Tale om. Hvad angaaer det af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amt (Steen), stillede Forslag, da maa jeg forbeholde Finantsministeren at give nærmere Oplysning om denne Sag, som er mig ganske ubekendt. Spørgsmaalet forekommer mig at være dette, om Pensionberettigelsen skal beregnes fra den Tid Vedkommende faaer Anciennitet, eller fra den Tid han virkelig oppebærer højere Gage; men hvad der forøvrigt er foretaget i Sagen, er mig aldeles ubekendt; jeg antager, at Finantsministeren vil kunne udtale sig derom ved Sagens 3die Behandling. Det er sagt mig

af en æret Rigsdagsmand, at han antog, Sagen tidligere var foredraget det danske Statsraad, men det er mig, som sagt, ikke bekendt, og jeg kan altsaa i Diebliffet ikke give nogen Oplysning i den Henseende.

Madvig: Med Hensyn til det ved § 8 af Udvalget stillede Endringsforslag, skal jeg tillade mig et Par Ord. Jeg har Anledning dertil, da jeg forestod Cultusministeriet dengang, den kongelige Resolution udvirkedes, hvorved det Extraarbejde, om hvis Honorering her er Tale, tilstodes. Forholdet var saaledes, at Departementschefen for et af Ministeriets Departementer, efter min Overbeviisning, ikke var istand til, uden fuldkomment at tilintetgjøre sit Helbred, at udføre sit Arbejde, saameget mere som jeg ikke turde tillade ham at ophøre med et Extraarbejde, som var ham overdraget, nemlig omhyggeligt at gjenemgaae den hele Almueskolelovgivning i dens historiske Udvikling fra Frederik den Fjerde til 1815, et Arbejde, som med Hensyn til en ny Skolelovgivnings Nødvendighed forekom mig at være af megen Vigtighed, og som ogsaa er blevet udført i den Tid. Tillige var der andre Forretninger, som jeg heller ikke turde paa nogen Maade lade hvile, nemlig Afgjørelsen af endel Sager, som vedkom det foranst. Godses Administration. Et af disse Anliggender er siden forekommet her i Thinget i Form af et Lovforslag om Afhændelse af en Gaard under Akademiets Gods. Dette af mig anførte enkelte Exempel paa Arbejdets Beskaffenhed troer jeg er tilstrækkelig til, at det deraf kan skjønnes, at det ikke havde været godt, om man havde ladet det begyndte Arbejde standse. For at imidlertid Arbejdet kunde gaae frem, maatte der ikke blot paalægges Vedkommende mere Arbejde i den samme Stilling, de hidtil havde havt, — thi derfor havde man ikke behøvet at give dem Udfigt til nogen forøget Løn —, men der maatte tillige overdrages dem at arbejde i en ganske anden Stilling og med et andet Ansvar, idet det nemlig maatte overdrages Contorchefen i det ene Contoir under Ministeriet, navnlig med Hensyn til alle foranst. Sager, at varetage Departementschefens Forretninger, for at de enkelte Sager kunde blive afgjorte paa den sædvanlige